

[Holstein.]

Danmark. Naar det ærede Medlem Hr. A. Svensson i denne Henseende tager Afstand fra Hr. H. P. Hanssens Politik, vil jeg for min Del sige, at jeg i det Aar, jeg daglig har læst „Hejmdal“, endnu ikke har set en Artikel, skrevet af Hr. H. P. Hansen personlig, som ikke var berettiget og betimelig, eller som skød over Maalet, han plejer at ramme centralt, naar han skriver, men han skriver desværre ikke til daglig. Ligeledes finder jeg hans gentagne politiske Initiativ og Aktioner under det sidste Aars vanskelige Forhold i høj Grad velbetænkte og vel begrundede. Derimod vil jeg ikke paastaa, at der ikke i „Hejmdal“ har staaet Artikler, som efter min Formening for det gode Formaals Skyld hellere burde være undladt. Hvad derimod „Jydske Tidende“ angaar, vil jeg, med Fare for at blive kaldt illoyal af en i politisk Loyalitet saa forfaren Mand som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ikke blive træt af at gentage, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson er fastlønnet og fast ansat i en stor københavnsk Pengekoncern, hvis Hovedformaal ikke er at drive en bestemt Politik, ikke er at forfægte bestemte politiske Anskuelse og Meninger, men at tjene Penge, med andre Ord, at drive Abonnementspolitik først og sidst. Hvad jeg bebrejder „Jydske Tidende“, er den kyniske Jagt efter Abonnenter, ligegyldigt fra hvilken Lejr og ved hvilke Madinger de skal fiskes. Hvad jeg ringeagter, er dets servile Partigængersmiger og dets ublufærdige Tragten efter at behage og kapre Vælgere, selv om det skal ske paa Bekostning af en klar og fast nationalpolitisk Holdning. Jeg kalder det uredelig og illoyal Politik baade at forfægte Partiet Berlingskes officielle Modstand mod Krone- og Rentesækning og samtidig at støtte med letbeten Sofistik L. S.-Krone- og Rentesækningsforkæmpere som konservative Kandidater — begge Dele i samme Blad. Det kalder jeg politisk illoyal Konkurrence, det kalder jeg politisk unfair advantage and undue influence. (*Afbrydelse:* Hvorfor ikke sige det paa Dansk?) Ja, det kalder jeg unfair Fordel og ubehørig Indflydelse; det er gængse Slagord i det juridiske Sprog; jeg sagde det ikke for at vise, at jeg kunde et enkelt Ord paa Engelsk.

Nu holder det ærede Medlem Hr. Lorentzen, Brøde, jo sit Indtog i den konservative Gruppe, og hans Stilling bliver saa meget mere pikant, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her i Salen sidste Vinter udtrykkeligt pointerede, at hvad de konservative L. S.-Folk mente om Krone-

og Rentesækning, ingen Betydning havde for Partiets Stilling i disse Spørgsmaal. Da jeg under Indtryk af Landbrugskatastrofens uforfærdende Følger var kommet til samme Opfattelse og Anskuelse som L. S., bød almindelig politisk Redelighed og Renlighedssans mig at nedlægge mit Mandat, fordi der nu var en saglig afgørende Modsetning mellem mit Standpunkt og det officielle konservative Standpunkt til Landbrugskrisen. Først Valgkampagnen skulde vise mig, at der i Hotellet „Berlingske“ var Plads for Klienter med diametralt modsatte Meninger i et afgørende politisk Spørgsmaal som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven fra København og det ærede Medlem Hr. Lorentzen, Brøde, fra Sønderjyllands Landbo-stand; blot blev den ene Gruppe indlogeret i Hotellets Landbofløj, den anden i Byfløjen med særskilt Køkken og Opvartning hvert af Stederne. (*Christmas Møller:* Kender det ærede Medlem Hotellet Venstre?). Ja, der er jeg at træffe, fordi jeg har med Hensyn til den Politik, som i Øjeblikket ligger for, samme Meninger som Partiet Venstre (*Christmas Møller:* Hotellet, ja). Det er netop ikke et Hotel, det er tværtimod meget eksklusivt, men i Det konservative Parti, der er der Plads for alle Anskuelse og alle Meninger, bare man kan samle Vælgerstemmer; ligesom „Berlingske Tidende“ samler Abonnenter, saaledes samler det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa Vælgerstemmer, men om den Maade, det bliver gjort paa, kan man sige med det kendte tyske Vers: Es ist zu schön um wahr zu sein.

Naar det ærede Medlem Hr. A. Svensson nu praler med, at det tyske Parti roser ham for loyalt Referat, er dette saare betegnende, thi der er ikke andre end Tyskerne, der roser ham for Loyalitet, og Grunden er ligetil: abonnementsmæssigt er det nemlig fordelagtigt at referere Tyskerne loyalt og de danske Modpartier illoyalt. Men det vilde være en Fornærmelse og Uret at paastaa, at den nationalpolitiske Linie, som bestaar i at lefle for statsfjendtlige Tyskere og tilsværte rigstro danske Modstandere, ogsaa følges af „Flensborg Avis“. Den nationalpolitiske Linie er Gudskelov særegen for „Jydske Tidende“. Havde de andre nationale Blade i Sønderjylland fulgt samme Fremgangsmaade, vilde den danske nationale Front forlængst være brudt sammen.

Som Svar paa det ærede Medlem Hr. Westermanns meget saglige og saare beretigede Anker over Marinens Forfaldstilstand har den højtærede Stats- og Forsvarsminister svaret, at Søofficeren besudler sin Rede.